

Чува сегласа на Резбаровъ. Провинциалистъ! Побойникъ! Нѣма да ви направя удоволствието да се бия съ слуги!

Гласа на Гвоздиевъ. Подълъ вестникарь. Така отплащатъ провинциалиститѣ!

Запряновъ. (Дочуль). Гвоздиевъ си направи кефа!

(Връща се Гвоздиевъ).

Гвоздиевъ Дадохъ му единъ приемъ че ще ме помни.

(Всички се смѣятъ).

Гвоздиевъ. Ще видишъ, че зжбъ нѣма да обѣли въ вестника. Защото. . . Запряне, искамъ да ме направишъ единъ градоначалникъ тукъ. Та ще видишъ какъ ще поставя. . .

Запряновъ. (Засмѣвъ). Че ти следъ този изпитъ — самъ се назначи. Не остава освенъ да те поздравя.

Гвоздиевъ. Смѣешъ се ти, ама ще видишъ!

Запряновъ. Не всичко, което е полезно е позволено и необходимо. Ние сме партия на реда. И азъ държа преди всичко на закона. . . После: тактъ. Такта е ценно за политика. Увлечението е врѣдно. . .

(Чува се, че автомобилъ спира предъ кжщата и следъ малко Куна внесе друга картичка)

Запряновъ. (Като погледва картичката) Тия господа сж пощурѣли. Сега пкъ Платаровъ!

Алабашевъ. А на тогози азъ ще заплатя.

Запряновъ. (като помисля) Интересно! Нека изслушамъ поне тогози. (Къмъ другитѣ) Минете въ другата стая и се почерпете. А